

ממטבחה של מטפלת

אתכונ'ס לחיים טובים יותר

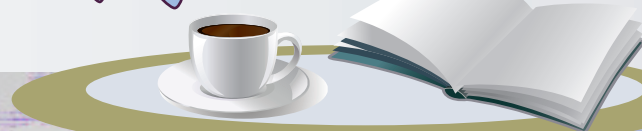
גליון
39

י"ב סיון ע"ז - 6.6.17

לתגובות והצטרפות:

יהודית שולם

shulemy@hotmail.co.il

בין המילים (או ה'מילים')

המספר 40 כלומר עשרה חודשים! אותי זה מרשים מאד. אשמח לקבל מכם, קוראי הנאמנים, הצעות, התרשמויות, וכן, אפילו מחמאות.

העלון הפעם עוסק בנושא 'מציאות מדומה' מהפן החוויתי, הסבר טכני, ואספקלריה תורנית. שימו לב למספר העלון, בפעם הבאה אנו חוגגים את

זווית אישית -

נכיר שני מושגים: 'מציאות מדומה' ו'מציאות רבודה'.

המציאות המדומה היא מציאות ממוחשבת שמטרתה להעניק לנו תחושה כאילו אנו באמת חווים אותה. הטכנולוגיה משטה במוחנו על ידי הרכבת משקפיים אטומים בהם כל מה שנגלה לנו הוא 'עולם' ממוחשב מבעד לשני מסכים הטבועים בעדשות. המשקפיים מגיבים לכל תנועה שאנו עושים ומאפשרים לנו להפנות את מבטנו לכל הצדדים, ולקבל תחושה כאילו אנחנו באמת שם.

המציאות הרבודה מוסיפה רבדים של מידע ויזואלי על

המציאות האמיתית שאנו רואים. הטכנולוגיה הזו פועלת בשתי דרכים: האחת באמצעות משקפיים חכמים המקרינים לנו מידע על גבי עדשותיהם השקופות והשנייה באמצעות מצלמות ייעודיות המוסיפות מידע על גבי מסך המחשב. נסו לדמיין כמה נוח וקל לבקש

מן המשקפיים החכמים הנחיה כיצד לנסוע ליעד מסוים, ובמקום להביט מדי פעם ב-GPS של הנייד, פשוט לראות את ההנחיות והחצים על הכביש עצמו.

מחקר שנערך באוניברסיטת דיוק שבארה"ב השתמש בטכנולוגיה זו במתן טיפול יעיל לאנשים המשותקים בגפיהם.

ייתכן שבקרוב, סטודנטים לרפואה יתנסו בתרחישים של ניתוחים מדומים בעזרת טכנולוגיה זו.

ביום ההולדת שלי הלכנו המבוגרים לבית משפחת שולם ל'מסע אל העבר', בצידו השמאלי של הכותל נכנסים לחדר קטן ובו מקבלים הסבר על מה שהולך להיות: נשב בכיסאות המסתובבים 360 מעלות, נקבל משקפיים ואוזניות מיוחדות, שיאפשרו ראייה היקפית, מעודדים אותנו להביט גם כלפי מטה ומעלה. לאחר שמוודאים שהבנו, עוברים לחדר הבא ומתיישבים בכיסאות נוחים. הסתובבתי ראיתי ושמעתי את כולם, כי כמו תמיד במשפחתנו הלצות והתחכמויות ממלאים את חלל האוויר. ברגע ששמתי את המשקפיים והאוזניות הכול נדם, וכשהבטתי לאחורי ראיתי רק כיסאות

ריקים. היה מוזר לדעת שבני משפחתי נמצאים איתי בחדר ולא להיות מסוגלת לראות או לשמוע אותם. אם היה רק חושך, הייתי עדיין יכולה 'לראות' אותם בעיני רוחי, אבל העיניים הראו לי כיסאות ריקים כשהמוח שלי יודע שהם מאוכלסים. המסר הכפול היה מבלבל.

מיד החלו המראות והקולות למלא את חושי ו'נכנסתי' לבית המקדש, אכן חוויה מדהימה ומרתקת לראות באופן מוחשי את הכוהנים והלוויים בעבודתם, את כלי המקדש המפוארים כשהתחושה היא שאנחנו ממש נמצאים בתוך המקום.

כשהכול נגמר מורידים את האביזרים ו'חוזרים' לחדר, שוב חווים רגע מבלבל, נשארים בשקט לעכל את החוויה ולהסתגל למציאות.

פינת הבריאות

ושוב בנושא הספינר -

בארה"ב פורסמה אזהרה של הרשות להגנת הצרכן, בעקבות שני מקרים שבהם ילדים נחנקו לאחר שבלעו חלקים של המשחק.

גם בארץ דווח על ילד שהפריד את הטבעת המגנטית וניסה להשחיל אותה על אצבעו. החלק נתקע ורק באמצעות התערבות רפואית הסירו אותו.

הורים! הזהירו את ילדיכם לא לפרק את החלקים וכמובן שלא להכניסם לפה.

חיים. לעומת זאת אלו שמחשיבים את העולם הזה כמציאות לעצמה אצלם אין עולם 'הבא' אלא עולם אחר נוסף לעולם בו אנו נמצאים כעת.

עשיו ויעקב רבו על נחלת שני העולמות (רש"י תולדות כה, כב). אם עשיו רצה את העוה"ז ואילו יעקב את העולם הבא, לא היה מקום למריבה, אלא בהכרח שכל אחד רצה לעצמו את שני העולמות (מהר"ל נצח ישראל פרק ט"ו), אבל יעקב רצה את העולם הזה והעולם 'הבא' אחריו, ואילו עשיו רצה את העולם הזה ובנפרד גם עולם נוסף. יעקב הבין שאין עולם אחר,

זה פשוט לא קיים. רק מי שמעמיד את עצמו עכשיו על מסלול של נצח 'כי הולך האדם אל בית עולמו' יגיע אל הבא.

וההמחשה במציאות המדומה. אפשר להרגיש כאילו זו

האמת, ואולי אפילו יותר מרתקת ומושכת מהחיים שנראים לפעמים שטחיים ללא עומק ובלי הצבעוניות הכובשת בסרטים.

היינו כחולמים, ומה אם נפקח את העיניים יום אחד ויתברר לנו שחיינו במציאות מדומה, שהעברנו את חיינו בסרט, שהמסך יורד ואנחנו בזבזנו שעות וימים ברדיפה אחר כבוד מדומה, התעסקנו בזוטות ילדותיות, ושקענו בבילויים. איך נוכל לבחון כמה מהעיסוקים שלנו נמצאים על המסלול של חיי נצח? האם יש באפשרותנו להחליט להשקיע יותר בחיי עולם ופחות בחיי שעה?

מציאות מדומה מההיבט התורני: לאחר חטאו של אדה"ר באכילה מעץ הדעת נאמר שנפקחו עיניהם (בראשית ג, ז), הייתכן, שואל הרמב"ם, שהחוטא ייצא נשכר? אלא, שעד החטא הבחירה הייתה בין אמת ושקר, בין מציאות ובין העדר, הם ידעו שרצון ה' היא האמת וכנגדה עומדת האופציה לצאת מהמציאות. לעומת זאת מאז החטא הבחירה היא בין טוב לבין רע: רצון ה' נראה כדבר טוב, אבל גם לרע יש מציאות, ויתכן שאפילו יותר מושכת מאשר המציאות המותרת. שתי האופציות נראות אפשריות וצריך דעת כדי להבחין בהבדלים.

ולפי זה לשון התורה "ותפקחנה עיני שניהם" אינו מלשון 'פיקחות' לומר שנעשו פיקחים יותר, אלא כמו שביאר הספורנו: "נתנו לב אל כל ערב ותענוג

אף על פי שיזיק, כי שימת לב וההשגחה בדבר תקרא פקיחת עין" עיניהם נפקחו לשם לב גם אל דבר שבעצמותו מזיק מחמת התענוג שבו.

הקב"ה מדבר אלינו ומבקש שנבחר בחיים "החיים והמות נתתי לפניך, הברכה והקללה, ובחרת בחיים". האם יש מישהו שיעדיף את המוות? השאלה מהם חיים אמתיים ומהי 'מציאות מדומה'. ישנם שני מסלולים: אחד של חיי נצח - עולם קיים, ועולם של מוות - עולם עובר. הלשון עולם 'הבא' מורה על כך שהוא המשך טבעי לעולם שבו אנו נמצאים, העולם הבא מגיע ממילא לאלה שנמצאים על המסלול של

